

TEATR

GAŁGAN 🍷🍷🍷🍷🍷🍷

REŻ. EWELINA MARCINIAK WROCŁAWSKI TEATR WSPÓŁCZESNY

Ćwiczenia z (nie)pamięci

EWELINIE MARCINIAK WYSTARczyło DWOJE AKTORÓW I BŁYSKOTLIWY TEKST Jarosława Murawskiego, żeby wystawić fascynujący spektakl o uwikłaniu w międzyludzkie relacje. **HISTORIA EKSCENTRYCZNEGO RODZENSTWA** zaczyna się szaloną grą kulturowymi cytatami i konwencjami. Bohaterka (świećna Maria Kania) snuje trochę nostalgiczną, pełną humoru opowieść o trudach dorastania w małym

mieście, w cieniu legendy niewidomego brata – Gałgana (fenomenalny Grzegorz Dowgiałło), o pierwszych miłościach i zagadkowej śmierci rodziców. Słapstickowa komedia miesza się z nieco makabrycznym dreszczowcem, intymny dramat rodzinny z panoramą dziejów polskiej transformacji. Krewkim monologom Siostry towarzyszą znakomite, wykonywane na żywo songi Gałgana, ożywiają-

ce na pustej scenie barwny świat z opowiadań dziewczyny.

Zaskakujący spektakl składa się w przejmującą opowieść o samotności, potrzebie miłości i dorastaniu, nierozzerwalnie związanym z poczuciem straty. Chwyta za gardło, ani na chwilę nie tracąc przy tym czarującej ironii. „Jesteśmy elektrycznością – śpiewa Gałgan – stąd potrzeba kontaktów”.

MICHAŁ CENTKOWSKI

